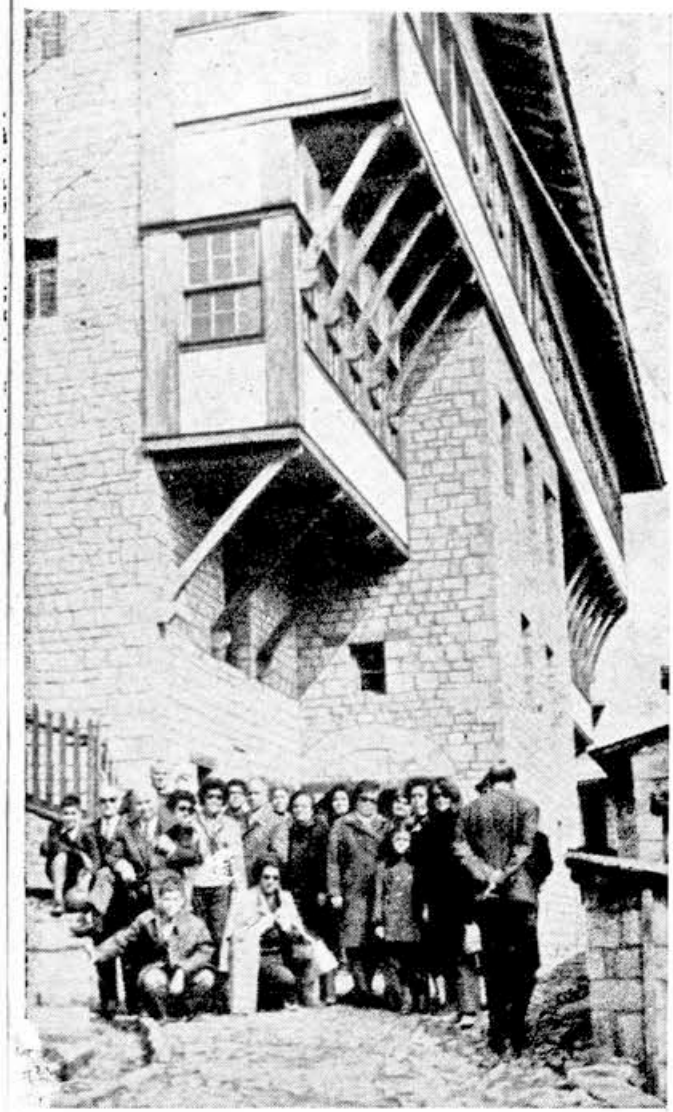

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Η έκδορμη γκαρτ στο Μέτσοβο, μπροστά στο αρχοντικό 'Αδερφω - Τσίτσου, που έχει μετατραπεί σε μουσείο.

Πασχαλινή έκδρομή

στην ιστορική Δυτική Στερεά,
αδόξασμένα ηπειρώτικα βουνά
και τη λεβεντογέννα Θεσσαλία

Με εξαιρετική επιτυχία η Κυθηραϊκή 'Αδελφότητα διοργάνωσε και πραγματοποιήσε τετραήμερη πασχαλινή έκδρομη εις την Δυτική Στερεάν — 'Ηπειρον — Θεσσαλίαν με άρχηγον — ξεναγόν τον κ. Τάσση Κοκκινογιάννη.

Μία ωραία διαδρομή προς Κόρινθον, Σουλιάστρον, Κιάτο, Ρίον ανάμεσα στις κατάντες και καταπράσινες δασικές ακρογιαλίες στην Βόρειο Πελοπόννησο. Ένα μικρό ταξίδι με φέρυ που από το Ρίο στο 'Αντίριο και ύστερα από μια ανηφορική — ξαν διαδρομή φθάσαμε μπροστά στην ιερή πόλη του Μεσολογγίου. Μία μικρή όμωρ έδω από τον ξεναγό μας για την πόλη του Μεσολογγίου και τους αθάνατους ήρωές του. «... Όπου κι' αν σκιάσει η σκιά του Μεσολογγίου για θεμελιώση καινούργιας οικοδομής, ελπε, ανενδύσονται και ανασταθούν στα και δολιχόρως σκελετούς ήρώων. 'Η επί πολλούς μήνες πολιορκία του Μεσολογγίου από τους Τούρκους — θανάτους από έβρας και θαλάσσιους είχε σαν αποτέλεσμα οι υ-περασπιστές της πόλεως να φθάσαν στο σημείο να τρώνε ζωον και κάθε φυτόν που υπήρχε στην πόλιν (και γαρνούρια και γάτες και ποικιλίας και νεκρούς ανθρώπους ακόμη, καθώς και κάθε είδους φρούτα, αρτοποιία κλπ.). Παρά ταύτα, προτίμησαν την ηρωικήν έδω-ν του Σάββατον του Λαζάρου, τον έτος 1826, αντί να παραδο-θούν στους Τούρκους.

«Από τους τρεις χιλιάδες πολιορκητές της 'Εξόδου εώθησαν μόνον 1.300, από τις γυναίκες μόνον 12 και από τα παιδιά μόνον 2. 'Εν ταύτοις, ο ήρωικός άγων του Μεσολογγίου ήταν η δασιή ατμία ν' αφανισθή η 'Εξόδο, να δη-μιουργηθή μεγάλο πείσμα φι-λελλήνων και τελικώς να αναγνωρισθ από τις μεγάλες τότε δυνάμεις η 'Ελλάς ως έλευ-θερον κράτος...»

Εν συνεχεία προχωρήσαμε στο 'Αργίον, στην 'Αμφιλο-γίαν και σε λίγο απολαμβάνα-με τον γαλάζιο, ολόδροσο 'Αμ-θρακικό και στο δάσος του δρίζοντος, δυτικά, διακρίνα-με τα ερείπια της αρχαίας ρω-μαϊκής Νικοπόλεως.

Η διαδρομή μας στον κατα-πράσινο γεγάτον μυροδάτες πορτοκαλί κάμπος της 'Αρ-τας ήταν πραγματικά μαγευτι-κή. 'Αχόρταγα γεύσαμε τα ζουμερά, νόστιμα πορτοκάλια της 'Αρτας. 'Ακολούθως, μία μικρή περιήγησι μέσα στην πό-λιν μας επέτρεψε να απολαύ-σουμε τις ωραίες βυζαντινές εκκλησίες της και το θρυλικό γεφύρι της στον 'Αραχθό. Στη βορειανατολική πλευρά του πο-ταμού στέκεται άγρυγος ο γε-ροπλάτανος για να θυμίζει στις επερχόμενες γενεές ότι σ' αυ-τόν τον πλάτανο κρεμόσσε τους 'Ελληνες πατριώτες ο κηρύν-θρανος 'Αλ' πασάς.

Ο ξεναγός μας μας θυμίζει το θρυλικό δημοτικό τραγού-δι: «Σαρανταπέντε μάστοροι κι' έξηντα μαθητάδες, γεφύρι θεμελιώσαν στής 'Αρτας το ποτάμι...». 'Ολημερίς το χτί-ζανε, τή νύκτα γεμερίζαν, ώσπου αποφάσισε ο πρωτομά-στορας να θυσιάση τη γυναι-κα του για να στεριώσει το γεφύρι.

Εχουμε αφήσει από άρκετη ώρα την Δυτική Στερεά και ό-δεμον πλέον στο έδαφος της ηρωικής 'Ηπείρου. 'Ο δρόμος μας φιδόσφεντα πλάι στον Λούφρο ποταμό και απολαύβ-νουμε τα γραφικώτατα και τό-σο ωφέλιμα φράγμα του Λού-φρου. 'Ανηφορίζουμε για τα (Συνέχεια εις την 3ην σελ.)

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ
υαί η ιστορία τους

Του Μιχαήλ Πετροχείλου

10ον

Τέλος ειδικότερα για τις παλιές εκκλησίες της Χώρας σημειώνουμε, ότι του 'Εσταυ-ρωμένου (Μητρόπολη) κτίστη-σαν από τους Βισυλλούς, εικό-να της δε παρουσιάζει τον Σω-τήρα σε νεφέλη και εκάτερω-μεν πλάγιον τον εκ της οικο-γενείας επισκόπον Φιλόδοτον Βισυλλογιάννη και τον διάκονο του προσευχόμενον προς αυτόν. 'Η εκκλησία περιήχθη ακολού-θως εις την οικογένειαν των Δαρμαράων, ης απόγονος Δε-σποινούλα της όποιος αποδε-νώθηκε τελικά, χερσισα αούτην στην Κοινότητα. 'Η της 'Αγί-ας 'Αννης με 3 κλίτη (το κεν-τρικόν επ' οδωμاتي της συλλή-

φειας της 'Αγίας και εκάτερω-θεν των 'Αγίων Νικολάου και Χαράλαμπος) ήταν ανέκαθεν δημοτική του Δήμου Κυθηρί-ων, διά την οικοδομή της δε συνεστέφον οι Λεβονίδες και ό ένας ή και άμφότεροι οι εκ των μελών της επισκόπου 'Αν-θιμος και Νεόφυτος έχουν τα-φή σ' αυτήν. 'Η της Μεταμορ-φώσεως του Σωτήρος άνηκου-σα στην οικογένεια Καλλιγέ-ρου, ο Ιερέας Μακάριος της όποιος διετέλεσε και έφημερί-ος αυτής επί πολλά χρόνια. 'Η του 'Αγίου 'Ιωάννου Θεο-λόγου και Ευαγγελιστού, που φέρει δύο οικόσημα, ένα έσω-τερικά κι' άλλο έξωτερικά στο υπέρθυρο, και των 'Αγίων Πλά-των, της οικογενείας Γρυπάρη

Εις την άπέραντον και φιλόξενον Αυστραλίαν
ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ — ΜΑΜΟΥΘ

Υπέροχες οι φυσικές αλλοιπνές του Μπραϊτ και εγκάρδια ή φιλοξενία των αδελφών 'Αλοϊζου. - Γωγκαραττά: Κυθηραϊκό το καλύτερο κατάστημα της πόλεως. - «Καστρισιάνικα» στήν... 'Ετσούκα. - 'Ανδεϊ το έλληνικό στοιχείο στην Γώγγα-Γώγγα. - Στάση στο «Ρέντ Ρόουζ» για... πρώτες βοήθειες.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ» Κ. Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Δημοσιεύμεν σήμερον το δεύτερον μέρος των έν-τυπώσεων του Διευθυντού της «Κυθηραϊκής Δράσε-ως» κ. Ι. Σ. Κασιμάτη ό όποιος περιοδεύει, μετά της συζυγίου του, από τον παρελθόντα 'Ιανουάριον, την μεγάλην φίλην της 'Ελλάδος, την φιλόξενον Αυστρα-λίαν.

Μετά παραμονήν τεσσάρων ημερών αναχώρησε από το 'Ολμπουρ, γεμάτος συναίσθη-ματα βαθείας εκτίμησης προς τους όμογενείς της πόλεως και τους συμπατριώτας όλης της περιοχής.

Το αυτοκίνητο του Δημη-τρίου Π. Λουράντου διέρχεται σε λίγο τα σύνορα της πολι-τείας Βικτόρια, και μās φέ-ρει εις την γραφικήν περιοχήν της πόλεως Μπραϊτ (BRI-GHT), που είναι έκαυοστή για την φυσική όμορφη της.

Κάθε άποψις περιγραφής της περιοχής αυτής θα ήτο ματαιο-πονία. Εις την πλουσίαν οικο-νομίαν της περιφέρειας από την κρεοπωραγογήν, την ερι-ουργία, τα μεταλλεύματα, την ζεύειαν, τα φρούτα και την κηποπωραγογήν, προστίθεται και το τουριστικόν συνάλλα-γμα, που χιλιάδες περιηγητόν δαπανούν καθημερινώς επισκε-πόμενοι τα άπαράμυλλα τοπία της.

Εις το Μπραϊτ όλοι οι όμο-γενείς είναι εγκατεστημένοι. Και Κυθηραϊκή οικογένειαν μόνον δύο. 'Η οικογένεια Γεωργίου και Φωταξίονας 'Αλοϊ-ζου και ή οικογένεια 'Αντω-νίου και 'Αδαμαντίας 'Αλοϊ-ζου. Έχουν έπτά παιδιά ή πρό-τη και τρία παιδιά ή δεύτερη.

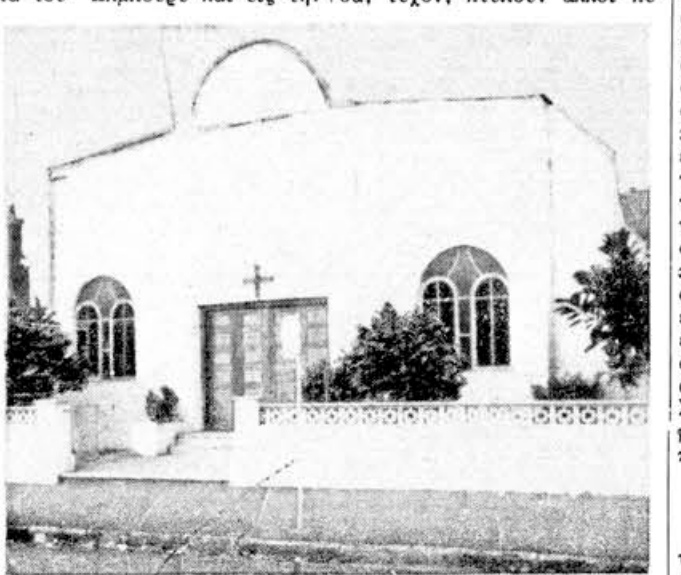
Εις όλη, οι άντάξιοι γονείς των έδωσαν άρτίαν μόρφωσιν και έλληνογροιστιανικήν άγω-γήν. Εις τα σχολεία όπου φοι-τούν διακρίνονται μεταξύ των πρώτων. Το μεγαλύτερον, ο 'Ιωάννης Γ. 'Αλοϊζος έσοψύ-δασε οικονομικάς επιστήμας και κατέχει επίτηρον θέσιν εις την 'Εθνικήν Τράπεζαν της Αυστραλίας, εις Μελβούρνην.

Οι άδελφοί Γεώργιος και 'Αντώνιος 'Αλοϊζος κατάνο-νται από την Κοινότητα Φι-λελληναίων, είναι παλαιοί έ-πιχειρηματίαι εις Μπραϊτ, με πολλές ιδιοκτησίας και ιδιό-κτητα καταστήματα. 'Αναπτύ-σσον, πέραν από τας έμπορι-κάς των εργασίας, μεγάλην κοινωνικήν δραστηριότητα και είναι πρωτοπόροι εις κάθε προ-οδευτικήν προσπάθειαν της πε-ριοχής. Δι' αυτό και είναι πα-ρίσυντοι και πολύ άγαπητοί εις όλους τους κατοίκους. 'Ο κ. Γεώργιος 'Αλοϊζος είναι πρόεδρος του Ροταριανού 'Ο-μίλου, εις τον όποιον μετέ-χουν οι άριστοι πολιταί εκά-στης περιοχής.

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΜΠΡΑ-ΙΤ

Την 20ην Φεβρουαρίου 1971 ο Ροταριανός 'Ομιλος όργάνω-σε με πρωτοβουλία του κ. Γ. 'Αλοϊζου όραται εκδόχασιν δι-εθνούς χαριστήρος. 'Εκτός των Αυστραλών έλαβον μέρος εκ-πρόσωποι και άλλων έθνότη-των. Εις την έορτήν ή όποια έπληρωσε καταπληκτικήν επι-παινήν, οι συζυγίοι και τα παι-διά των άδελφών 'Αλοϊζου προσήλθον με την καναλιέναν και ντυμένα με την έθνικήν μας στολήν, γεγονός που έχο-λίσθη με τα θερμότερα λόγια

τάγονται από το χωρίον Καλο-καιρινές και έχον το καλύτε-ρο κατάστημα της πόλεως. Προσφάτως μετακάλωσαν εκ Κυθρών και τους γονείς των Δαμιανών και Καλλιόπην Βλα-ντίν. Φυσικά, διαμένον εις την πόλιν και πολλοί άλλοι όμο-γενείς. 'Η παροικία υπάγεται εις 'Ελληνογροιστιανικήν Κοινότη-τα του 'Ολμπουρ και εις την

'Ο τρισυπόστατος Ιερός ναός Μυρτιδιωτιστής, 'Αναστάσεως του Χριστού και 'Αγίας 'Ελένης, ό όποιος ευρίσκεται εις την περιοχήν Κόγκρα.

έφημερίαν του Ιερού ναού των Ταξιαρχών.

Επειτα από την πλουσίαν και εγκάρδιον φιλοξενίαν των οικογενειών Βλαντίν και Κοκ-κινέα, περιήγησεν την πόλιν και την περιοχήν της. Μεταξύ των άλλων έπεσκέψθημεν την άνεγερμένην πολυτελή κατο-ικίαν του φίλου Γεωργίου Βλα-ντίν. Είναι εις έπικρατον σημεί-ον της πόλεως και τόσο μεγάλη,

αυτήν όλην την διαβεβαιώμε-ν ότι θα ένθυσμμεθα πάντοτε αυτό το τετραήμερον.

Μεταξύ των άλλων έπεσκέψθημεν και το παλαιόν μας φίλος Δαμιανός Βλαντίν και όλοι άπορούν πως άφρησε τις μπίζες του διά να άσκησι το έργο του ξεναγού, προς χάριν μας. Τον ευχαρι-στούμεν και από της στήλης αυτής και από της διαβεβαιώμε-ν ότι θα ένθυσμμεθα πάντοτε αυτό το τετραήμερον.

Εις το Μπραϊτ όλοι οι όμο-γενείς είναι εγκατεστημένοι. Και Κυθηραϊκή οικογένειαν μόνον δύο. 'Η οικογένεια Γεωργίου και Φωταξίονας 'Αλοϊ-ζου και ή οικογένεια 'Αντω-νίου και 'Αδαμαντίας 'Αλοϊ-ζου. Έχουν έπτά παιδιά ή πρό-τη και τρία παιδιά ή δεύτερη.

Εις όλη, οι άντάξιοι γονείς των έδωσαν άρτίαν μόρφωσιν και έλληνογροιστιανικήν άγω-γήν. Εις τα σχολεία όπου φοι-τούν διακρίνονται μεταξύ των πρώτων. Το μεγαλύτερον, ο 'Ιωάννης Γ. 'Αλοϊζος έσοψύ-δασε οικονομικάς επιστήμας και κατέχει επίτηρον θέσιν εις την 'Εθνικήν Τράπεζαν της Αυστραλίας, εις Μελβούρνην.

Οι άδελφοί Γεώργιος και 'Αντώνιος 'Αλοϊζος κατάνο-νται από την Κοινότητα Φι-λελληναίων, είναι παλαιοί έ-πιχειρηματίαι εις Μπραϊτ, με πολλές ιδιοκτησίας και ιδιό-κτητα καταστήματα. 'Αναπτύ-σσον, πέραν από τας έμπορι-κάς των εργασίας, μεγάλην κοινωνικήν δραστηριότητα και είναι πρωτοπόροι εις κάθε προ-οδευτικήν προσπάθειαν της πε-ριοχής. Δι' αυτό και είναι πα-ρίσυντοι και πολύ άγαπητοί εις όλους τους κατοίκους. 'Ο κ. Γεώργιος 'Αλοϊζος είναι πρόεδρος του Ροταριανού 'Ο-μίλου, εις τον όποιον μετέ-χουν οι άριστοι πολιταί εκά-στης περιοχής.

Την 20ην Φεβρουαρίου 1971 ο Ροταριανός 'Ομιλος όργάνω-σε με πρωτοβουλία του κ. Γ. 'Αλοϊζου όραται εκδόχασιν δι-εθνούς χαριστήρος. 'Εκτός των Αυστραλών έλαβον μέρος εκ-πρόσωποι και άλλων έθνότη-των. Εις την έορτήν ή όποια έπληρωσε καταπληκτικήν επι-παινήν, οι συζυγίοι και τα παι-διά των άδελφών 'Αλοϊζου προσήλθον με την καναλιέναν και ντυμένα με την έθνικήν μας στολήν, γεγονός που έχο-λίσθη με τα θερμότερα λόγια

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

έφωδαν ό όποιοι έκπέτε-ρος να στεγάσιν εκεί όλους τους Καλοκαιρινούς... Εις την συνέχειαν των πλη-ροφωριών περί 'Ελλάδος, έγι-νε πολλός λόγος και διά το κυ-νήγι, εις το όποιον ο φίλος Παναγιώτης Κοκκινέας είναι δεινός. 'Εντύπισον μās έκα-μει χαριτωμένη σκία του. Είναι

ΑΝΔΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΑΣΑ ΓΗ ΤΑΦΟΣ

Χαράλαμπος Λούης:
βαρύτατον πένθος
διά τον θάνατό τουΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ
ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΙΧΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

'Ετος 1901. Ένα παιδάριο κοινότητα του Μπάντεμπεργκ έξετίμησε ταχέως τα χαρίσμα-τα και τας άρετάς του Χαρά-λαμπος Λούης και τον περιέ-βαλε με την αγάπην και την υποστήριξιν της. Και έσταδιο-δρόμος καλώς. 'Η έπιχειρή-σις του έγγονος ήμερας άκ-μης και ο ίδιος έγινε μεγα-λοκτιμίας με άφθονα τα μέ-σα ζωής. Το άγνοστο, το ά-γνωστο σε διάφορα χω-ρία και πόλεις της Ν. Ν. Ού-αλλίας και της Κοινοβουλίας. Το έτος 1916, το παιδί, ώρι-μος πλέον νέος, έφθασε και εγκατεστάθη εις την ώρειαν πόλιν Μπάντεμπεργκ (BUN-DABERG), εις την όποιαν ή-το περριωμένος και να τερι-ατίση.

Έκει ήτο τότε εγκατεστημέ-νος ο άειμνηστος 'Ιωάννης Σταυριανός Κορηνός ή Ντού-σης. Σε λίγον καιρό τον Χα-ράλαμπος Λούης ή Γκού ή Γερα-κίτην ή Μαυρογενήν (αυτός ή-το το πατρίδον) προσέστησαν εις Μπάντεμπεργκ και άλλοι όμογενείς, με άποτέλεσμα να συγκεντρωθή ή ώρεια παροικία των όποιων έγγονισσάν με τους Λόντρες, τους Πετροχει-λούς, τους Λαδοβάρους και άλλους μετανάστες μας από δι-άφορα μέρη της 'Ελλάδος.

Η πολιτεία της Αυστραλίας (Συνέχεια εις την 4ην σελ.)

Λεπτομέρεια των εξαιρετικών τέχνης άγιογραφιών του 'Τέμ-πλου, που βρίσκεται άμέσως μετά την είσοδο του σπηλαιού.

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Το Σπήλαιον
της Αγίας ΣοφίαςΥπό της κ. 'Αννας Πετροχείλου
πρόεδρος Σπηλαιολογικής 'Εταιρείας

3ον
'Η άνωτέρω λίμνη διαστάσε-ων 5X4,5X1,8 μ., είναι πλα-σιωμένη με ώραιότητα διάφο-ρα, ό όποιος καθιστάται εις τα νερά της και προσφέ-ρει άπαράμυλλον εικόνα.

Κενά διά μέσον στίλων επι-τρέπον την διάβασιν προς τον έπόμενον θάλαμον, διαστάσεων 12X5X2, ό όποιος χωρίζεται από τας άριστεράς του με την κυρτήν λίμνην διά σειράς στυ-λών. Προς τα δεξιά του κενόν διά μέσον στίλων τον συνδέει με τον άνωθρον «Προθάλα-μον τοι λένοντος» διαστάσεων 7X9X3,5 μ., το δάπεδον του όποιου, κατά το πλείστον, εί-ναι καλυμμένον με όγκολιθους. Εις το άνωτατον σημείον του, χαμηλή διάβασις μεταξύ όγκο-λιθών οδηγεί εις τον «Θάλα-μον τοι λένοντος» διαστάσεων 17X14X3,5—5 μ. 'Ο άνωτέρω θάλαμος καθ' όλην του την έ-πιφάνειαν καλύπτεται από όγκο-λιθούς και μόνον προς το τέ-λος του, όπου και το θαύτη-ρον σημείον του είναι άνώλυ-πτον. Εις το σημείον αυτό ύ-παρχει καταπληκτικόν σταλα-κτικόν όμοιον λένοντος κα-θημένου επί της ράχους έλέ-φαντος. 'Επίσης υπάρχουν μι-κροσυστοιχία διαγούσης ύδατος έντος ροοφόρων σχηματισμών.

Προς τα άριστερά τοι λένον-τος, το τοίχος του θαλάμου εί-ναι σχηματισμένος από ώραιό-τατους στίλους, που τον χω-

«ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ»

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής: Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Σύμης 9, Αθήνα, τηλέφ. 852.679 — Διευθ. Τυπογραφείου Π. ΡΑΥ-ΤΟΠΟΥΛΟΣ, Άστρος 142, Αθήνα, τηλέφ. 533.541.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Κυθίων...	Δρχ. 60
Λοιπών...	Δρχ. 80
Αμερικής...	\$ 8
Αυστραλίας...	£ 2½
Τράπεζα...	Δρχ. 300
Μεγάλοι επιμελη- σεις...	100

Απλαιοί και συστημένοι έ-
πιστολαιοί δέον να άπευ-
θύνονται: ΙΩΑΝΝΗΝ Σ.
ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ — Σύμης 9
Α 8 ή ν α ι — Τ.Τ. 816
Τηλ. 852.679
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΕΚΘΕΣΗ ΠΟΥ ΒΡΑΒΕΥΘΗΚΕ ΣΕ ΣΧΟΛΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

“Τό χωριό μου..”

Υπό της Θάλειας Έμμ. Λευθέρη
μαθητριάς Ε' τάξεως Γυμνασίου

Δημοσιεύομεν κατωτέρω την έκθεσιν που έλαβε τό β' βρα-
βείον κατά τόν σχετικόν διαγωνισμό ό όποιος προκηρύχθη
υπό της Κυθηραϊκής Άδελφότητος Πειραιώς — Άθηνών με
θέμα: “Τό χωριό μου..”

Χαριτωμένοι μικροί λόφοι, σάν καλοί φίλοι πισμένοι από τό χέρι, κλείνουν είν ένα ακανόνιστο κύκλο χορού ένα καταπράσινο λιβάδι. Από την κορυφή δέ μερικόν λόφων φαίνε-
ται τό Αίγιον άφρισμένο τόν χειμώνα καί θαυμάλιον τό καλοκαίρι. Τό χωριό μου τό λέγον Αιβάδι. Τά άσπρα πέ-
τρινα στίτια τόν άνοηρίζουν στις πλαγιές τόν λοφίσκον σχηματίζοντας άφραϊς συνοικι-
σμούς. Καί τά λίγα, πού μένουν στό έσώμα, κινούνται μέσα στις άποκαλύψεις τό πρσιόν από τό δαδ άκούου της έλιάς έως τό άνοικτό της άμπελον.

Την άνοιξη πλήθος ποταλικά κελαιδών στήνονται της φω-
λιάς τους στό δένδρο. Καί όταν περπατάς, πατώντας τά άγριοκούλουδα, άνάμεσα στις έλιές, τά τρυγάνια φέ-
χουν τραγουμένα καί χιλιάδες μικρά αστρακάκια περτούν έπα-
να σου, σαν σερπαντίνας. Εί-
ναι τό άνθη της έλιάς.

Τό ζεστό καλοκαίρι οι χω-
ριανοί μου έτοιμάζουν τά πε-
ριβάλλια καί τά ποσάνια τους
για τούς παραθεριστές, τούς
οποίους λέγον χαριτωλάνια-
τας καταφυλακιάδες.

Καί τό φθινόπωρο με τίς γλυκές καί άραιές μέρες τό
χωριό είναι σαν άκακοίχοι.
“Ολοι οι χωριανοί από τόν
μαρκαζό έως τόν γενόδοχο
άγκαλιάζουν την έλιά για τό
χρυσό της λάδι. Μόνο τά δρέ-
φια τά στίτια παίζουν ζυή
καί έλάνει κανένας, σαν να χα-
ιρλώνει ό ένοστρος ουράνος,
την ποιλία, της άρκτους καί
τόν γαλαξία στόν δημόσιο
δρόμο.

Τό χωριό μου έχει πολλές,
μικρές καί μεγάλες έκκλησιές
σε ρυθμό Βυζαντινό καί Βασι-
λική, πού λειτουργούνται με
την σειρά. “Ετσι, μία φορά
τόν μήνα άκούω την θεία λει-
τουργία είν την παλαιά, με-
σαιωνική έκκλησία της ένορί-
ας μας, την Παναγία την Κον-
τολαιο.

Την μικρή πλατεία του κά-
τω Λειβαδίου με τά ύψηλά
πλατάνια καί τό μικρό καφε-
νείο κοσμούν δύο μεγαλοπρε-
πής κτίρια: “Ο περικαλλής να-
ός τού Σωτήρος Χριστού, κτι-
σθείς με προσωπική εργασία

τών ένοριτών καί τό σύγχρο-
νον δημοτικόν σχολείον, έργον
φιλοπατριών τών άποδήμην χω-
ριανών μας.

Μία μεγάλη πέτρινη γέφυ-
ρα ένώνει τίς όχθες τού χει-
μάρρου Ποταμίου, πού διασχί-
ζει τό χωριό καί χάνεται άπο-
τομα πίσω άπ' τούς λόφους.
“Η γέφυρα αήτη, πού κατά τόν
Πρίντζεζ είναι ή “μεγαλο-
πρεπτοτέρα καί άραιότερα τών
έν “Ελλάδι, έκτίσθη άπό τόν
“Αγίο Άρμούτ Μάκερλ τό
1926 για να περνά με την ά-
μαζά του καί να δέληη την
ώραία τού Κατονίου. Πάνω
στά πέτρινα πεζούλια του καί
στις όχθες τού χειμάρρου χό-
ρευσαν καί τραγουδούσαν τά
παλαιά τά χρόνια άραιές παι-
κυμέντες νεράιδες. Τώρα πού
οι νεράιδες χάθηκαν καί μόνο
ή μυρωδιά άπό τίς λυγυριές
καί τίς πικροδάφνες μένει καί
θά μένη πάλι πίσω ή ίδια..”

Οι χωριανοί μου είναι έρ-
γατικοί, φιλόδοξοι καί φιλή-
συχιοι. Δέν είναι πλούσιοι άλ-
λά καί κανένας δέν είναι φτω-
χός. “Ο καθέας τούς είναι ένας
μικρός φευδαρχής με τό ώ-
ραίο τόν στίτι, τόν κήπο του,
τά ζώα καί τά χωράφια του.
Καί όλοι σφίγγουν τό πορτο-
φόλι τους προς κάθε περιτό
έξοδο. “Εχουν πόνο καί άμυ-
λία καί ένα μέθο: Να μωφώ-
σουν τά παιδιά τους.

“Γατπμένο μου χωριό μία
σκέψης θλίβεθι με βασανίζει:
“Οτι κι έγώ μία μέρα θά σ'
άποχωρισθώ για να γίνω χρή-
σιμος άνθρώπου στην κοινα-
νία. Τό γυμνάσιόν μου, ώραιο
μου νησί δέν μου φθάνει. “Α-
λλά δέν θά σέ έχασω ποτέ.
Θάρω πάλι πίσω ν' άκούω
τό δρόμο τού μονότονου τραγο-
ύ τού τριζονίου. Να ζήνησα
με τό κελιάσμου τού τρολίου.
Νά κώφω ένα τασιμπί σταφυ-
λί καί να τό φάω κάτω από την
συνία.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

“Γατπμένο μου χωριό με
την σπάνια όμορφία σου καί
τούς καλούς σου κατοίκους θά
σε έχω πάντα μέσα στην καρ-
διά μου για να άντλά κάθε
στιγμή δύναμη. “Η δική σου
χαρά δέ με δυναμώνει” για να
προχωρήσω σωστά στόν μέγα-
λό άγώνα της ζωής, πού σέ
λίγο καί έγώ θά βρεθώ.

Μία έκδρομική συντροφιά στό τηλεφωρικ πάνω στις χιονισμένες βουνοκορφές τού Μετσόβου.

Υπέροχη πασσαλινή έκδρομή στήν “Ηπειρο καί Θεσσαλία

(Συνέχεια εκ της 1ης σελ.)

Γιά νιν. “Ενα σύγχρονο, με
όλες τίς άνάσεις ξενοδοχείο,
τό “Παλλάδιον” μας περιμένει.
Μεγάλη Παρασκευή: Τό δρό-
μ, ένα ώραιότατο καί φαντα-
σμαγορικό θέαμα. Κατά τίς 10
μ.μ., συγκεντρώνονται στην
κεντρική πλατεία οι “Επιτάριοί
όλων τών έκκλησιών της πό-
λεως για να άπονεμήθ έπαυ-
σών στόν άριστοτεχνικότατο
κατασκευασμένο.

Καί την νύχτα καί την ή-
μέρα τά Γιάννια μοιάζουν με
μία νεράδα πού δροσολογιέται
στά άσπυμνα νερά της λίμνης.
Τό Μεγάλο Σάββατο ξεκινή-
σαμε για τό άρχοντικό Ζαγορο-
χώρια. “Από τό Μονοδέντρο
φθάσαμε στό μοναστήρι της
“Αγίας Παρασκευής καί έκ-
θαυδοί άπολαύσαμε τό μεγα-
λύτερο άγριο φάραγγι της “Ελ-
λάδος, βάθος 500 μέτρων καί
μήκος 12 γιλιόμετρον. Τό
φαράγγι τού Βίκου, Σισμολή
καί έκστατικό άκούσαμε την
δουή τού ποταμιού καί τό γλυ-
κοελάδι τών άφρονών. Οι
άποκαρμένες πλαγιές τού είναι
καταφύγες καί γεμάτες άγρια
ζώα (λίκου, άλεποδόνες, τα-
κάκια, έλάφια καί άγριοίχοι).
“Εδώ, όταν φωνάξω, ή
φουκαγιάζει τόν άσπρηό ή
φονίξ, σου με τίς πολφύφωνες
άνταλάξες του.

Πρέξθ έμνος να ξεκινήσω-
με άπό έδώ. Πάμε για τό λεγώ
χώρατα τό ποτισμένο από τό
άμα ήρώον τού 1940. Πάμε
για τό Καλπίνα. “Εσάν τόν
Μετσόβιτον. Μόνο τό τηλεφε-
ρικό, πού όλοι μας άπολαύσα-
με μ' αήν τό άνεβάσιμό στις
ψηλές βουνοκορφές, δίνει μία
σύνσρηνη ευρωπαϊκή νότα.

“Ολα τά άλλα στό Μετσόβο
διατηρούνται άνέπαφα καί ά-
μείλιτα από τόν σύγχρονο πο-
λιτισμό.

Μά ή ώρα περνά καί πρέπει
να φύγωμε για τίς ψηλές βου-
νοκορφές της Κατάρας, 1.700
μέτρα ύψόμετρο, να σταθούμε
λίγο εκεί, να άναπνεύσουμε τόν
καθαρό άέρα τών βουνών της
“Ηπειρου καί να παίξουμε χι-
ωνίς στις κάταστροφές από τό
χιόνι πλαγιές. “Ετσι, σέ λί-
γο, άποχωρίζομε την “Ηπει-
ρο, πού τόσο άγένημα καί τρα-
γουδάς ό ποιητής τού βουνού
καί τού κάπου Κώστας Κρυ-
σταλλής. Γειά σου “Ηπειρο,
με τίς μεγάλες αντίθετες. Με
τίς μεγάλες καί πανήγυρες,
κατάλευρες καί τά γιόνια βου-
νοκορφές σου. Καί με τίς θα-
θείες χαράδες σου, τού Βίκου
τόν “Αγρόντο. Με τό κισο-
τογάλα βουνά καί με τίς ελ-
δουλιάδες κοιλάδες. Με τά ά-
γρια ζώα τών βουνών καί με
τά ήμερα δάλλενα προβάτλια
στούς κάμπους. Στις άσπίτες
βουνοκορφές σου κρέζουν καί
φτερουγίζουν στανταροί. Μά
στις μαγευτικές καί ήμερες
βουνολαγιές σου άντιλόγων
τοσπάνηδων φλογέρες. Γειά

σου “Ηπειρος με την πανά-
χαια Δωδώνη σου, την Ρω-
μαϊκή Νικόπολη, την Βυζαντι-
νή “Αρτα καί τά θρυλικά Γιάν-
νινα. Πάντα είναι παραμυθί-
να καί όνειρεμένη, άλλο με
άγρια όμορφία, κι άλλο γε-
μάτη εδωλική άπαλωση.

Ταξιδεύοντας στό λερά σου
χώματα, άναλογισθήκαμε τό
λερό καί τόν πόνο της “Εκρά-
ς καί τόν άθνατό Σούλι καί τό
Ζάλογγο. Ξεχαθήκαμε στό
δουπό τόν ποταμίο σου, αλ-
λωνθήκαμε τό δογγιτό τού
λιονταριού σου, τού “Αλ πα-
σά καί τόν πόνο της “Εκρά-
ς. Φρονήσης. “Ο άντίπαλος
αίώνια θά συνεχίζεται για να
θιμήη της σκαλιάς τά βάσα-
να. Γειά σου, “Ηπειρος, με
τούς άμέτρητους έθνικούς ύ-
πνόντες.

“Οδοπορώντας σε,
ψάλαμε όλοι μαζί τά έγκλώμια
... Α γενναί πάσαι...”, τρα-
γουδάσαμε τό “Έγε για να η-
μείνε κόσμος”, τό “Κοροϊό
Μουσουλίνι” καί ήσαμε αέξ-
χαστες στιγμές γεμάτες γοη-
τεία καί φυγική άνάταση.

Μά σέ λίγο καταφωρίζο-
με στην Θεσσαλία, να άπολαύ-
σουμε τό Μοναστήρι τού Μετε-
όρου πού κτίστηκαν πάνω σε
καταστροφές, γρανιτένιους
γυριζόμενους δρόμους. Για
την οικοδομή ένος άπό αυτά
χρειάστηκαν 250 δολοχρήνια
χρόνια καί ως μόνο μέσο για τό
άνέβασμα τών οικοδομικών ύ-
λικών χρησιμοποιήθηκε τό δι-
χτυ με τό σκούρι. Μαρτάμα
πλέον έναοιγεται δολοχρήνια
“άτέλειτος ό θεσσαλικός κάμ-
πος με τόν πολυτραγουδημένο
Πηνειό.

Σούρπου δροσίζομε στην
προποδούσα της λεβεντογέννας
Ροιμής, την Λαμία. Πίνουμε
δολοδρο, χρυσάλλινο νερό ά-
πό τίς θρύσες της Πλατείας
τού Λοού, πού έρχεται άπ' τό
Γοργολόπιμο. Πίω πέρα στην
έπιστροφή μας να ή γέφυρα
της “Αλμάνος όπου συνδι-
σθηκε άπό τούς Τούρκους ό ή-
ρώας “Αθανάσιος Διάκος καί
λίγο πού πέρα τό μεγάλο λε-
βεντοκόμο καί πανήγυρη ά-
γάμια τού Λεονίδα καί τά
στενά τών Θερμοπυλίων. Δύο
τοποθεσίες, δύο ήρωες, σέ δύο
διαφορετικές έποχές, πού στέ-
κουν έμνος άθάνατοι στην μύ-
θη μας καί μέ τήν έννοιαν ότι
αυτή είναι ή πατρίδα μας, ή
χώρα τού γενναί καί θάρρα ή-
ρώος άθάνατος, σέ όλη την
μακαρίωνα Ιστορία πορεία
της.

Σέ λίγο έμνος, πλημμυριμέ-
νοι όλοι μας από τό όνειρο καί
τή γοητεία της ώραιότατης έκ-
δρομικής διαδρομής, δέν θέλο-
με να πιστώσουμε πός φθάσα-
με στην “Αθήνα, γιατί τά πάντα
μας μιλούν μέσα μας για
“Ηπειρο, Θεσσαλία, Ροιμήλη.

Τ. Κ.

ΑΝΤΙ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΑΡΔΙΚΑ
ΚΑΤΕΛΗΣΕ ΕΙΣ ΟΡΦΑΝΗ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟ

“Ο άνεμος παρέσυρε τίς σάινες
καί παρεπλήνθησε τόν “Αντ. Καστρίσο

ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ Αυστραλίας,
Μάρτιος 1971 (ημερησίως).
“Ο άναπτήρας μας χωρίσας
“Αντώνης Καστρίσος, πού πρό
μηνός, περίπου, δύνεινη την
άποδημία τού δια να έπιστε-
γήη την πατρίδα, ένα έπιστε-
ρε είν τό χωριόν του, τά Βια-
ράδικα, έρχόμενος άπό την Βιο-
ρα, παρεπλήνθη καί εδρήθη
είν την “Ορφάνην Μυλοποτά-
μου. Τούτο συνέβη διότι είν
τό Κοντολιάνια... τζάειον καί
παρά τό “Μπέτολος Μαλίντιν
ή σάινα ένεκα Ιοχούρο άνένου
άλλεξε προανατολισμόν καί
άντι να δείχνη προς Βιαράδι-
κα, έδωκε προς Μυλοποτάμο.
“Ο “Αντώνης, λόγω της μα-
κρονόστην άποδημίας τού είν
Μπρίσμπαν, είχε λησμονήση
την γεωγραφία τού Νησιού
καί την τοπογραφικήν θέσιν
τού χωριού του, καί ένεκλήθη
είν περιπλάνησιν.

Μόλις έφθασεν είν Μυλοπό-
ταμο ήθελε να έρωτηθ ήν εκεί
είναι τά Βιαράδικα, αλλά ή
ήμερα ήτο έργαζομένη καί δέν
εδρήθη άναρωσας είν την πλα-
τείαν. Ηλπέτε, έδούλευσε όλοι
είν τά χωράφια τών!! “Ετσι
έξπρωκλήθησε τόν δρόμον καί
έφθασε είν την “Ορφάνην, ό-
που τόν υπέδεθη με την γνω-
στήν καλωσύνην τού ά άκού-
σματος διαχειριτή τού προ-
συνήγματος Γιάννης Κάρδης,
ό όποιος καί τόν κατέδεξε
διά τά περαιτέρω.

Τώρα έρχεται είν τό Νησί
καί ό Ντένης Καραπότης καί
άλλοι όμογενείς. Παρακαλού-
με τούς κοινοτάτους καί κάθε άρ-
μόδιον, να έπιβλέψουν τίς σάι-
νες καί να φρεσκάσουν τά
γραμμάτια, ώστε να είναι έν-
τάξει καί ευδιάκριτα. Διά να
μή σημειωθούν τέτοια βάσανα
με άλλους. Καί άν χρειασθούν
έξοδα για τίς σάινες, να μάς
γράψουν είν την κάτωθι διευ-
θύνειν:

MICK VENARDOS
P. O. BOX 13
SANDGATE Q. 4017
AUSTRALIA

ΓΕΩΡ. Θ. ΧΑΛΕΝΤΖΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Δραγάτς 2 — 4ος όρ.
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλ. 473.774

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Δρ. Πανεπιστημίου Μονάχου
Γραφείο: “Ακαδημίας 61
“Αθήνα 143 — Τηλ. 613-277

ΑΛΕΞ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ
“Οπρινολαρυγγολόγος
Σουλίου 4 — Τηλ. 621.001
“Οραι έπισκέψεις: 6—8 μ. μ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελ.)

Καρθουνάδων, καί ό κ. Θεό-
δορος Ν. “Ανδρόνικος εκ Χό-
ρας, μετά τίς οικογενείας του,
τήν άδελφή του καί τού ά-
δελφού του Παναγιώτου. “Ο
κ. Θ. “Ανδρόνικος έχει ώραιό-
τατο κατόστημα μικτών έργα-
σιών, είναι δέ ό σημαντικώ-
τερος παράγον της περιοχής
μεγάλην δροση κοινωνικήν καί
έθνην, δια τήν όποιαν είναι
άξιος θεματικός έπαινον.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον
της “Ελληνορθόδοξου Κοινότη-
τος, άπαρτίζεται από τούς έξής
έκλεκτους καί έθνοφιλόδοξοι ό-
μογενείς: Πρόεδρος, Θεόδωρος
Ν. “Ανδρόνικος, Άντιπρόεδρος
Γεράσιμος Τσίτσος, Ταμίας,
Αμνηστριος Χριστόφορος. Γραμ-
ματείς: Μάρκος Κρητικός, “Α-
λέκος Σάλτος, Νίκος Κοντοβε-
λόντης, Παναγιώτης Ν. “Αν-
δρόνικος, Σενοφών Π. Στάθης,
Αμνηστριος Χατζητέτρον, Νικό-
λαος Μαυρομήτης καί Νικόλαος
Θεουλάσης.

“Η Κοινότης έχει περι τό
τετρακόσια μέλη, τά όποια έ-
πιδεικνύουν ήλκον καί ένδια-
φέρον δια την πρόδόν της.
Διαθέτει ώραιότατον Ιδιωτικόν
τον ναόν, ό όποιος τιμάται έπ'
όνομα της Κοιμήσεως της
“Υπαργαίας Θεοτόκου, καί πα-
ρασκευάζει τού ναού ώραιαν
κατοικία δια τόν έκαστοτε έ-
φημεριον, καί ιδιαίτερον ευφύ-
χων αϊθουσαν δια τό σχολεί-
ον. Είν ιδιαίτερον δομώτιον
στεγάσει τού γραφείου της
Κοινοτήτος. “Ολα είναι καλώς
συγκροτημένα. Με άρίστην ά-
γιογράφειν ό ναός, με όλα τά
λερά σκηνή καί διδία, με ώ-
ραιότατα καθίσματα δια τό εκ-
κλησίασμα. Μεταξύ τών άγίων
εικόπων είναι καί ή της Μυρ-
τιδιωτιστής, δωρηθείσα άπό
ευσθεστάτην κυρία καταγομέ-
νη εκ Κύπρου.

Τό σχολείον έχει τά κατά-
λληλα θρανία δια τούς μαθητάς,
έξω δια τόν διδάσκοντα, πο-
λύς χάρτας. “Ελλάδας, Αυσ-
τραλίας καί ύδρόγειος τού
1821. “Εφημερίς της Κοινό-
τητος, άσπαν καί καθήκοντα
δασκάλου της “Ελληνικής
γλώσσας, είναι ό άριστος κλη-
ροικός Νικόλαος Σκορδής εκ
Κερκίρας, δια τόν όποιον κά-
θε έπαινος είναι δικαιολογημέ-
νος. Ονομαστικός όμιλητής, με-
λίχιος καί έκδηλωτικός είν
τα κοινωνικά του σχέσεις καί
οικονομικήν ύποδειγματικήν.

Είν τήν προσέβαν δια την
έλληνογενετικήν άγώνην της
νεολαίας, ό αιδεσιμότατος Νι-
κόλαος Σκορδής εργάζεται με
ήλκον καί αυταπάτησιν, έχει
δέ στενόν καί έθνοφιλόδοξον
νεογνήτην τόν Κοινοτάτην κ.
Θεόδωρον “Ανδρόνικον. “Αλλά
καί δολοχρήν τού Κοινοτικού
Συμβουλίου συντρέχει με προ-
θυμίαν τό έργον. Τό γραφείον
του, άπό καί άπέρητο, έντυ-
πωσθείς. “Από εκεί κατεβή-
σιν όλη την προσπάθεια. “Ο ί-
διος δασκωλογαφεί τά έγκυ-
κλίους προς τούς χριστιανούς
της περιοχής. Μας όμιλει με
ζέσην δια τό έργον του, εν με-
σω τού άποδημίου “Ελληνομού
καί έχει βασίαν έπιγινώσκου
της άποστολής του. “Ενθυμέ-
ται με συγκίνηση την Ιδιαι-
τερότητα τού πατρίδα, την Κέρ-
κυρα, καί τούς Αγίους Τόπους
της “Ιερουσαλήμ, όπου διήρ-
νησε καί έσπουδασε. “Επίσης
με σεβασμόν καί συγκίνηση
τόν “Αρχιεπίσκοπον “Αδελφόν
“

